

אל כחד מאור!
אל דאגה לעור!

ולוטה
לשזוף נעים!

"שמן"

נשים בבית הסוהר

הנאשמת מוחזקת בבית הסוהר ביפו בתנאים בלתי-אנושיים! טענה זו הושמעה בהתנצחות המשפטית על מקום מאסרה של הנאשמת ברצח כפר גלעדי.

מה מידת האמת בטענה זו? סופי רנו, שסייר במחלקת הנשים של בית הסוהר ביפו, מוסר לנו:

עם הקמת המדינה נעשו סידורים להקמת מחלקה מיוחדת לנשים בבית הסוהר המרכזי בתל-מינה. אולם כתוצאה מריבוי האסירים, "פלשו" הגברים לאגף זה, ולנשים הוכנה מחלקה משלהן בבית הסוהר ביפו (שהוכרו תחילה כבלתי-ראוי לשמוש, אך נמסר לשרות בתי-הסוהר אחרי תיקונים מסוימים. מחסור מקום אתר). במחלקה זו, באגף הדרומי של בית-הסוהר, לא שוכנו מעולם למעלה מ-20 דיירות -- כי בניגוד להשערות המקדמות, אין במעט נשים בין הנדונים למאסר (אולי בגלל אירצונם של השופטים לשלוח נשים למאסר).

הסוהרות כולן צעירות, ובחלקן חיילות משותרות. בראשן עומדת הסמלית יפה פולטורקי, שחרחרת בת טבריה, מי שהיתה חובשת בחטיבת גבעתי, הנשואה לרב-סמל של "שועלי שני שון". יחסן של הסוהרות לאסירות הוא כמעט אמהי. מפקחת עליהן הגב' צפורה צ'יזיק, עובדת סוציאלית ותיקה בעלת שערות שיבה.

המחלקה אינה דומה לבית-הסוהר, לא במראה החיצוני ולא ברוחה. האסירות, וכל הנשים חלוקים, מסתובבות בחצר ועירה. על שאלתי ביחס לאוכל ענתה אסירה צעירה בת 18, שנידונה למאסר בעוון פריצות וחילול מקום קודש (מוסלמי): "לא איכפת לי לשבת כאן ולהשמין, כי הגברים אינם אוהי בים בחירות רות".

מלבד מפקד בית-הסוהר אין לכל גבר הזכות להיכנס לאגף זה. (אותה אסירה הצליחה בכל זאת לרקום "רומי" עם אסיר צעיר עיי שיחות מבעד לחלון התא, הפונה לחצר האסירים).

המצב במחלקה רחוק מלהיות אידיאלי. אולם האשם בכך לא יחס הסירות או תנאי המקום, אלא העדר כל מלאכה שתעסיק את האסירות. בעיה זו תיפתר, כנראה, רק עם הקמת בית הסוהר החדש ברמלה, שם נועד מקום רחב יותר לאגף הנשים ואף יוכנו להן בתי-מלאכה.

העברין הצעיר

אשר נעשה במדינתנו לעבריינים הצעירים אינו אלא עבירה בקנה מדה גדול -- אנו פושעים בנפש הנוער הזה, שסטה מן הדרך הישרה והגיע לכתלי הסוהר.

יום יום מובאים הם לבתי משפט, העבריינים הצעירים הללו, מי בעין גניבת אופנים, מי בעד שוד ומי בעד גניבת תפוזים. יש שהשופטים שולחים את העבריינין לחופש משום שהוא השופט הנידון, יודע, כי בית הסוהר הרגיל (במקום בית הספר לעבריינין הצעיר) עלול להרוס את חייו. אולם יש והילדים הללו נשלחים לבית הסוהר ואם כי מספר העבריינים הצעירים הנמצי צאים כיום בבתי הכלא אינו עולה על שבעים, הרי שבשנים הנפשיות הללו הן קרוב לרשלותנו. אנו פושעים בהן ביועדן. וקשה באמת לשפוט איוו משתי העבירות גדולה יותר: גניבת כרטיס לקולנוע -- או החזקת ילד בן 15 בין פושעים מועדים, רוצחים ואנסים, משום שהוא, הנער גנב -- תפוזים (או אפילו פרץ קופה). ראינו אותו השבוע מאחורי מוטות ברזל, אותו ילד תימני מביין העולים החדשים בעל הפיאית המסולסלת.

רבות שמענו על "מרבד הקסמים" על הנעשה למען העולה התימני, על ההסברה, על הסעד, על החינוך (לפי הור"מים) הניתן לעליה התימנית. רק על זאת לא כתבו בעתונים ולא פורסמו ביואלטינים -- על כך, כי ילד תימני ממחנה עולים, אשר גנב תפוזים נשלח לבית הכרא הכללי.

הוא איננו היחיד. רבים כמוהו מוחזקים בכלא ביחד עם פושעים או אפילו כמושפטים. משום שאין מקום מתאים עבורם. ולא רק כלפיהם אנו חוטאים אך גם כלפי אותם הנערים והנערות, אשר נשלחים לחופש, השבוע בתל-אביב שיחרר כבי השופט שילו נערה בת 16, שהיא פושעת מזה שלש שנים והיא זקוקה לטיפול מתאים. כבי השופט שילו לא יכול היה לגמור אומר ולשלחה לבית הסוהר, מקום שם תמצא במשך שנה בין זונות ורוצחות. ומשום כך שיחררה. וזו לא הפעם הראשונה כאשר שופט מעדיף לשחרר עבריין משום שאין לאן לשלחו. אך אמנם כך אפשר לפתור את השאלה? והאמנם על ידי זה נעשית טובה לעבריין הצעיר או לחברה?

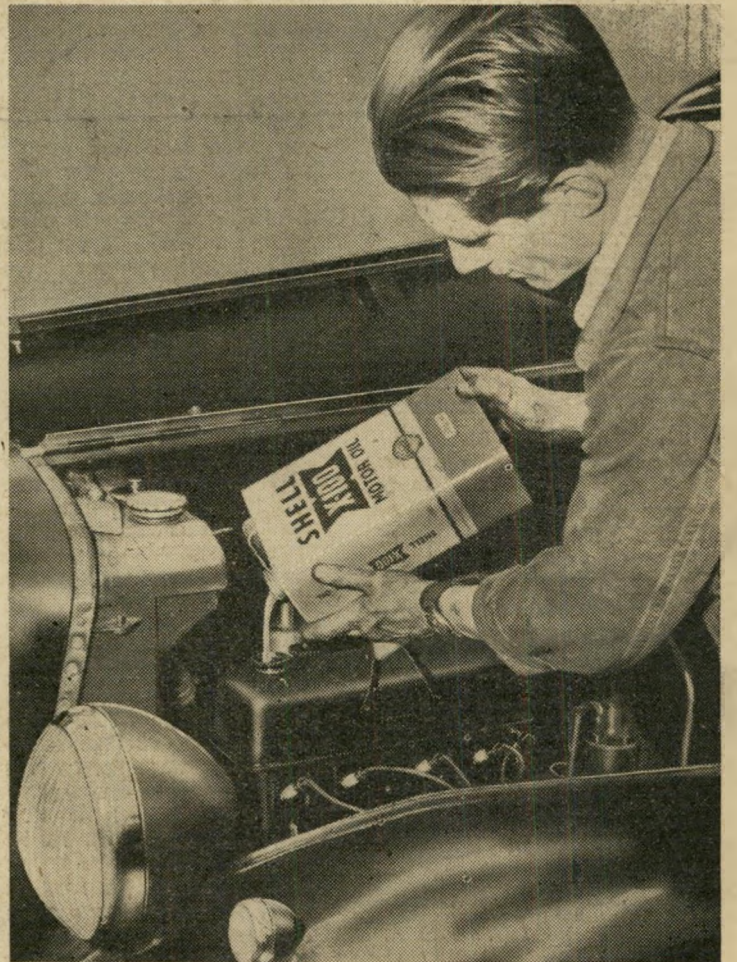
ובשולי הבעיה הכאוה הזאת כדאי לציין (בפעם המאה) את פרשת חולי הרוח המוחזקים אף הם (לא יאומן!) בין כתלי הסוהר משום שהם -- עברו על עבירה מסוימת. אמנם בכל מקרה ומקרה, "מסתדר" איך שהוא הדבר והחולה נשלח לבסוף לבית חולי רוח (או לרחוב), אך יש ואנשים בלתי-שפויים נדעם מוחזקים בבית הסוהר במשך חודשים. וכל הכורז כי הללו מוחזקים מבודדים אינו אלא טועה. החולים נהנים מכל "הזכויות" של האסירים האחרים ומוחזקים ביחד אתם באותו תא.

שר המשטרה, אשר כיהן בשעתו כשופט, והיה בין הלוחמים האמיצים ביותר למען תיקון המצב בשטח הסירות בעבריינות צעירה בימי הבריטים השתמש בסמכותו המיוחדת (סעיף 69) של פקודת בתי הסוהר וצויה לשחרר מספר פושעים צעירים, אשר עלולים לזרז תהומה בשל המצאם בחברת פושעים מועדים. "הסוד" שנדבר הוא בזה: שבעוד שבתי הסוהר קפופים (באופן אדמיניסטרטיבי) למשרד המשטרה, הרי שמשרד הסעד הוא הנושא במדינתנו באחריות עבור שאלת העבריינים הצעירים.

מבלי להכנס עתה לעצם השאלה (לאור התנאים הקיימים אצלנו -- מצב פרוכסולי, כי הטיפול בכל הבעיה צריך להמצא בידי משרד החינוך), יש לציין את העובדות הבאות: בשעתו הוחלט על שיפורים במסוד של עבריינים צעירים בסיועו עלי, בתחנות המשי טרה לשעבר, שהועברה ממשרד המשטרה למשרד הסעד בדצמבר אשתקד. למשטרה זו אף הוקצב סכום של 22,000 לירות. מאז לא הוכנו התכניות לשיכלול המקום משום שהמשרד לעבודות סוציאליות עסוק מדי בעבודות אחרות.

לפני ימים אחדים החליט משרד הסעד לפנות לאדריכלים פרטיים כדבר הכנת תכניות (לעבור תשעה חודשים). זוהי רק פרשה אחת של היעילות הבין-משרדית, אשר כתוצאה ממנה מופק רים העבריינים הצעירים, בין שהם נשלחים לבית הסוהר ובין שהם נשלחים לחופש מתוך "רחמנות" והתחשבות פידגוגית.

בינתיים הולכים וגדלים בתוכנו פושעים והם הולכים ורבים עקב גורמים רבים, בעיקר הסוציאלי, אנו עוסקים מדי יום ביומו בבעיות "גדולות" וחשובות. אנשיות ומדיניות, אנו דנים בכנסת ומשמיעים דברנו על מאה ואחר דברים. ובצל המאורעות הללו אחזו במו ידינו מגדלים דור של פושעים.

דעתו שיה מכונאי מומחה:

"אני משתמש בשמן-מונועים "של" 100x במכונית "מוריס" שלי היות ושמן זה מחזיק את המנוע במצב נקי ושומר עליו מפני שחוקה. אני ממליץ לכל לקוחותי להשתמש בשמן "של" 100x".

א. ד.

תקליטים לפטפון אנדהמסון תל-אביב רחוב בנייהודה 9

הרחקת שערות לחלוטין בדיאטרמיה
באחריות בלי צלקות ובאופן סופי (שיטה חשמלית) 1400 שערות לשעה מהרגלים "ירדניה"
תל-אביב, יוחנן הסנדלר 18 חיסה, רחוב מיכאל 31